

Alimentatia vacilor... acum o suta de ani

Descriere imagine:

Alimentatia vacilor... acum o suta de ani

In goana dupa noutati descoperi, de multe ori, adevaruri de mult stiute, care te fac sa te intrebi de ce nu se aplica si se redescopera mereu.

In goana dupa noutati descoperi, de multe ori, adevaruri de mult stiute, care te fac sa te intrebi de ce nu se aplica si se redescopera mereu. Acest lucru l-am mai constatat odata, cu ocazia vacantei din perioada sarbatorilor de iarna cand am recitit o carte intitulata "Alimentatia rationala a animalelor domestice" scrisa de Raoul Gouin (inginer si proprietar agricol), aparuta in Franta, in anul 1910, intr-o a doua editie revazuta si imbunatatita.

Pentru acele vremuri, chiar din prefata in care autorul isi prezinta cartea, constati ca se pleaca de la premisa ca, citez: "Platatatiile agricole isi gasesc in animale o sursa importanta de profit, acestea fiind un mijloc si un obiectiv".

Un mijloc, pentru ca furnizeaza forta necesara pentru efectuarea transporturilor, a muncii campului si a gunoiului care sta la baza fertilizarii pamantului.

Un obiectiv, deoarece, prin consumul plantelor furajere, animalele "transforma aceasta materie bruta in produse folosite pentru satisfacerea cerintelor oamenilor".

Si in acest context, autorul da o definitie prin zatoare alimentatiei rationale, ca fiind "implinirea regulilor functiilor care permit animalelor transformarea substantelor nutritive din hrana in produse specifice".

Legat de alimentatia vacilor de lapte se poate citi: "Furajele pe care le primesc vacile influenteaza cantitatea si calitatea laptelui pe care-l secreta".

In ceea ce priveste cantitatea, numeroase experimente au demonstrat ca alimentatia corespunzatoare a vacilor are o influenta considerabila asupra productiei de lapte. Astfel, daca prin ratiile administrate nu se asigura cerintele nutritive necesare pentru satisfacerea nevoilor de intretinere si a celor de secretie a laptelui, acestea din urma vor fi furnizate de catre organism. In aceste conditii, se produce slabirea animalului, cu reducerea fortelor sale vitale, ceea ce diminueaza rezistenta la boli, in particular la tuberculoza.

Astfel, pentru a demonstra influenta diferitelor nivele ale alimentatiei asupra productiei de lapte, autorul prezinta pe larg experientele facute de Fjord in Danemarca, care, pe loturi omogene de vaci, obtine o productie de 10,2 litri lapte/zi, cu ratii care asigurau 7,7 UA (unitati alimentare), 11,0 l lapte/zi cu ratii de 8,4 UA si de 12,2 l lapte/zi cu ratii de 9,2 UA. Dar in continuare se arata ca in cazul unei alimentatii abundente, cand se depaseste capacitatea productiva a ugerului, excedentul formeaza depozite de grasime, productia nu mai creste si se ajunge la o intarcare precoce.

Ingrasarea se poate produce si in cazul administrarii unei ratii de nivel mediu, cand cantitatea de materie albuminoida (proteica n.t.) este insuficienta; daca relatia nutritiva (raportul energie/proteina n.t.) este foarte mare, productia de lapte a ugerului nu poate atinge un maxim, iar hidrocarbonatii neutilizati se depun in corpul animalului.

Astfel, vaca creste in greutate iar productia de lapte scade. Se spune ca astfel de ratii **pe o vaca la ingrasat**. De aici rezulta si interesul de a stabili cat mai exact nivelul ratiei in functie de productia de lapte a vacii, deoarece atat excesul cat si penuria de hrana prejudiciaza productivitatea animalului.

Si cantitatea de apa bauta de o vaca are o influenta marcanta asupra productiei de lapte, stiindu-se ca, de fapt, partea lichida a laptelui reprezinta 83-88%. In acest sens, si nutreturile apoase, ca si apa, influenteaza direct aceasta productie, printre altele fiind de subliniat posibilitatea imbunatatirii efectului apei, daca aceasta se administreaza **in guta** (bineinteles, in perioada de iarna n.t.).

Legat de acest aspect, autorul citeaza un alt experiment efectuat de Fjord, care stabileste ca in cazul unei ratii **acum** o vaca a produs 10,9 litri lapte/zi cu 3,22% grasime, consumand 44,5 l apa, in timp ce **acum** valoarea nutritiva, la o ratie ce contine 20 kg sfecla furajera, se asigura 11,0 litri lapte/zi cu 3,15% grasime, iar vaca a baut 28,0 litri apa.

In acele vremuri s-a studiat, de exemplu, si influenta temperaturii apei asupra consumului, citandu-se o experienta efectuata de Laurent pe 60 de vaci, carora li s-a administrat aceeasi ratie. Dar, in perioada in care s-a asigurat apa corespunzatoare, s-au baut in total 2600,5 litri; in schimb, consumul total s-a redus la 2347,5 litri/zi/lot in perioada in care apa folosita era **inghetata**.

Dar sa vedeti cate informatii utile puteau afla fermierii francezi referitor la calitatea laptelui, inca de pe atunci, incat nu poti sa nu te intrebi: **ce film vedeau romanii acum o suta de ani**.

Articol publicat in revista Ferma nr. 2(57)/2008

Dan Drinceanu